

РЕШЕНИЕ

№ 41

гр. Варна, 23.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. П.
М. Кр. Маринова

при участието на секретаря Юлия П. Калчева
като разгледа докладваното от М. Кр. Маринова Въззивно гражданско дело
№ 20213000500537 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното.

Производството е по реда на чл.294 от ГПК, вр. чл.258 и сл. от ГПК.

Образувано след отменяването на решение №260056/01.12.2020г., постановено по в.гр.д.№372/20г. по описа на ВАпС, гр.о., с решение №60124/03.11.2021г., постановено по гр.д.№954/21г. по описа на ВКС, I гр.о., и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

Подадена е въззивна жалба от ОБЩ., чрез процесуалния ѝ представител гл.ю.к. С.Ц., против решение №260097/15.07.2020г., постановено по гр.д. №1507/19г. по описа на ВОС, гр.о., с което е прието за установено **по отношение на М. К. Х., че ОБЩ. не е собственик на недвижим имот в гр.Варна, ул. “Прилеп“ №66, представляващ по действащите КККР, одобрени със заповед № РД-18-92/14.10.2008г. на АГКК, ПИ с идентификатор 10135.2553.1932 с площ от 2 211 кв.м., при граници: ПИ 10135.2553.1935, 10135.2553.1934, 10135.2553.1933, 10135.2553.30, 10135.2553.34, 10135.2551.545, на осн. чл.124, ал.1 от ГПК, както и ОБЩ. е осъдена да заплати на М. К. Х. сумата от 2 278,58лв., представляващи направените по**

делото разноси, на осн. чл.78, ал.1 от ГПК. В жалбата се твърди, че решението е неправилно, като постановено в противоречие с материалния закон и поради необоснованост по изложените в същата подробни съображения. Претендира се да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което предявеният иск бъде отхвърлен. Претендират се разноси.

Въззиваемата М. К. Х. в депозирания отговор по жалбата в срока по чл.263, ал.1 от ГПК чрез процесуалния си представител адв. Д.П. поддържа становище за нейната неоснователност и моли решението на ВОС да бъде потвърдено. Претендира разноси.

За да се произнесе, съдът взе предвид следното.

В исковата си молба и уточняващата такава към нея от 04.07.2019г. ищцата М. К. Х. твърди, че е собственик на недвижим имот, находящ се в гр.Варна, ул. "Прилеп" №66, представляващ по КККР, одобрени със заповед №РД-18-92/14.10.2008г., ПИ с идентификатор 10135.2553.1932 с площ от 2 211 кв.м., при граници: ПИ с идентификатори 10135.2553.1935, 10135.2553.1934, 10135.2553.1933, 10135.2553.30, 10135.2553.34, 10135.2553.545, придобит чрез придобивна давност с давностно владение, осъществявано от ищцата от м.април 2000г. и към датата на подаване на исковата молба. В началото на 2019г. предприела действия за снабдяването си с к.н.а. въз основа на обстоятелствена проверка за придобиване на собственост по давност. Тогава установила, че за недвижимия имот ответникът ОБЩ. е съставил АОС/частна/ №9912/05.07.2018г., вписан в СВ-Варна на 11.07.2008г. Твърди, че ОБЩ. не е придобила собственост на посоченото в акта общо основание, нито чрез други придобивни способи. Поддържа, че за нея е налице правен интерес от предявяването на отрицателен установителен иск против ответника с оглед съставения без основание АОС, пречатстващ възможността ищцата да се позове на давността чрез издаване в нейна полза на к.н.а. за собственост по обстоятелствена проверка. Предвид изложеното претендира да бъде прието за установено по отношение на ответника ОБЩ., че същият не е собственик на ПИ с идентификатор 10135.2553.1932.

Ответникът ОБЩ. в депозирания отговор в срока по чл.131 от ГПК и в хода на производството оспорва предявения иск и моли да бъде отхвърлен. Обобщено твърденията му са, че недвижимият имот е частна общинска

собственост, актуван като такъв на осн. чл.2, ал.1, т.2 от ЗОС/предоставен в собственост на общината със закон/ в съставени през 2016г. АОС/посоченият в исковата молба АОС от 2018г. е съставен на осн.чл.59, ал.2 от ЗОС предвид изменения след 2016г. в КKKP/.За недвижимия имот са проведени отчуждителни процедури през 1980г. по реда на ЗТСУ/отм./ след отреждания по действащия към този момент подробен устройствен план за обществени благоустройствени мероприятия/ресторант и озеленяване/, собственост след отчуждаването е придобита от държавата. Имотът е незастроен. Впоследствие няма успешно проведени реституционни процедури. Общината е придобила собственост по силата на закона-§7, ал.1, 3 от ПЗР на ЗМСМА. Отделно са налице предпоставките и на §42 от ПЗР на ЗИДЗОС, обн.ДВ, бр.96/99г., защото към датата на влизане в сила на този закон предвижданията за имота са същите. Върху имоти частна общинска собственост давност не тече с оглед нормата на §1, ал.1 от ЗД на ЗС, обн.ДВ, бр.46/06г.

Съдът, след като съобрази събраните по делото доказателства и приложимия закон, приема за установено от фактическа и правна страна следното.

Предявен иск с пр. осн. чл.124, ал.1 от ГПК.

По допустимостта на иска.

Съгласно разрешенията, дадени в т.1 от ТР №8/12 от 27.11.2013г. на ОСГТК на ВКС, правен интерес от предявяване на отрицателен установителен иск е налице и когато ищецът има възможност да придобие имота на оригинално основание, ако отрече претендираните от ответника права. Според приетото в съдебната практика - напр. решение №15/19.02.2016г. по гр.д.№4705/15г., ВКС, II гр.о. именно такъв е случаят, при който обект на владение е имот, актуван като държавен или общински, предвид установения с §1 от ЗД на ЗС, обн.ДВ, бр.46/06г., мораториум върху придобивната давност за държавни и общински имоти /нормата е обявена за противоконституционна с решение на КС, обн.ДВ, бр.18/04.03.2022г., т.е. не се прилага, считано от 08.03.2022г./..До отричане със СПН на държавния, респ. общинския характер на имота, владелецът не би могъл да се позове на изтеклата в негова полза придобивна давност, което обуславя правния му интерес от предявяване на отрицателен установителен иск за собственост срещу държавата или общината. Това е единственият път на защита за такъв

владеец, тъй като същият няма на разположение положителен установителен или ревандикационен иск за собственост предвид императивно установената от закона забрана за придобиване на собствеността на държавата или общината по давност. В този случай в производството по предявения отрицателен установителен иск ищецът е длъжен да докаже само фактите, обуславящи правния му интерес да оспорва правото на ответника, а именно продължило в срока по чл.79 ЗС владение като фактическо състояние при прилагане на презумпцията за анимус по чл.69 ЗС. Доколкото правният интерес е абсолютна положителна процесуална предпоставка за съществуване правото на иск, при недоказване на фактическите твърдения, които го пораждат, производството по отрицателния установителен иск подлежи на прекратяване като недопустимо. Тази постановка обаче е в сила само в случай, че ищецът извежда правния си интерес от твърдения, които не включват притежаване на самото спорно право, което той отрича на ответника /т.1 от ТР № 8/12 от 27.11.2013г. на ОСГТК на ВКС/. Когато ищецът поддържа, че е собственик на спорния имот, по силата на диспозитивното начало в гражданския процес той е в състояние сам да определи обема и интензивността на търсената защита, вкл. като се ограничи до отричане със сила на пресъдено нещо на правото на ответника, т.е. предявявайки отрицателен установителен иск. В този случай доказването, че спорното право принадлежи на ищеца, обаче е въпрос не на процесуална, а на материална легитимация - въпросът за титулярството на правото обуславя произнасянето по съществото на спора, доколкото установяването на собственическите права на ищеца изключва тези на ответника върху същия имот.

По основателността на иска.

Съгласно показанията на св.Я.Д., същият познава М.Х. от 2000г., когато тя дошла в офиса му и му възложила заснемане на имот за попълване в плана/свидетелят е инженер-геодезист/, документи за собственост не му е предоставила. Имотът се намира на пътен възел Вятърна мелница по пътя за с.Каменар, в източната му част, тогава го видял за първи път. Площта му е около 1500-2000м. Казал ѝ, когато правил замерването, че трябва да има ограда за заснемането. Виждал е М.Х. общо 2 пъти - при възлагане на задачата и след това при получаване на заснемането/самото заснемане продължило около 1 час/. В периода от 2000г. до 2008г. живеел в гр.Варна,

кв.“Младост“ и преминавал с колата си в близост, отивайки до офиса си.Тогава имало лозе и овощна градина, не помни да е имало кошери. Други хора в имота не е виждал. Не знае сега дали имотът е ограден.

Съгласно показанията на св.В.Ю., същият познава М.Х. от нейната дъщеря М., която познава от около 15 години, поддържат приятелски отношения и на която продал апартамент. М. му казала, че майка ѝ се е настанила в имот, който се намира на пътната връзка за с.Каменар и тя го стопанисва.За първи път ходил там след 2005г.Тогава бил ограден, сега е частично ограден от страната на околоръстния път, не знае кой е премахнал оградата.Имотът е с площ над 1500м. М. се грижила за имота, имала поставени около 10 пчелни кошера. Преди около 2-3 години М. се преместила да живее в гр.Харманли, за да гледа болната си майка.

От заключението на СТЕ от 01.06.2020г. на в.л.Ж.Б., изслушано пред първоинстанционния съд, се установява, че първият изготвен, технически одобрен и използван за територията, в която попада процесният недвижим имот, план е КП от 1956г.Видно от комбинирана скица №1 към СТЕ, на която с оранжев цвят и щрихи са посочени границите на заснетите имоти по този план и с лилав контур процесният недвижим имот с идентификатор 10135.2553.1932 по КККР от 2008г., е, че в основната си част/1 530 кв.м./ процесният недвижим имот попада в имот пл.№3930 по КП от 1956г., целият с площ от 2 216 кв.м., записан първоначално в РЛ от 1956г. на И. Г.Л., с част от 256 кв.м. попада в разположения източно имот пл.№3927/целият с площ от 1 788 кв.м., записан в РЛ на наследници на С.Н.Д./л.36 от делото на ВОС/, с площ от 400 кв.м. попада в разположения северно имот пл.№3929/целият с площ от 2 398 кв.м., записан на Г. Л./ и с 25 кв.м. в терен с незатворен контур откъм запад.Към 1956г. имотът е извън регулационните граници на града, представлява земеделска земя/лозе/, като остава извън тях и съгласно първия регулационен план на гр.Варна за тази територия, одобрен със заповед №244/16.01.1959г.Следващият изготвен, технически одобрен и използван за територията, в която попада процесният недвижим имот КП е от 1988г. Междувременно/до преди заснемане на КП от 1988г./ за територията има одобрени множество подробни устройствени планове, както следва. РП от 1966г. за 23, 24 и 25 м.р., одобрен със заповед №1721/01.07.1966г., по който първоначално имотът е бил извън регулационните граници на града. Този

регулационен план е бил изменен със заповед №32/13.04.1968г., с което изменение за първи път територията на процесния недвижим имот е включена в регулационните граници на 25 микрорайон на града. Първоначалното отреждане е за „Етнографски паметник“. С последвало изменение на плана от 1975г. на РП за 25 м.р., одобрено със заповед №77/11.07.1975г., територията в района на вятърната мелница/където попада имотът/, се преотрежда за „Ресторант с озеленяване“.Със заповед №130/18.04.1980г. на ИК на ГНС Варна имотите, заключени между пътната връзка и етнографския паметник се отреждат за „Ресторант с озеленяване“.Нов последващ РП за 25 м.р. е РП от 1983г., одобрен със заповед №130/06.07.1983г., по който отреждането за територията, в която попада имотът, е отново за „Ресторант с озеленяване“.Уличната/вкл. за обществени мероприятия/ регулация по РП от 1983г. е показана на комбинирана скица №2 към СТЕ, където теренът, отреден за „Ресторант с озеленяване“/общо 5 407 кв.м./ е оконтурен и щрихован с червен цвят. Скица само по РП от 1983г. е приложена на л.29 от делото на ВОС. Границите на процесния имот са показани на скица №2 към СТЕ с лилав контур. Видно от тази комбинирана скица с голямата си част имот с идентификатор 10135.2553.1932 по КККР от 2008г. попада именно в терена с това отреждане, като малка част в северния край /571 кв.м., която по КП от 1956г. е попадала в имот пл.№3929/ попада в отреждане за разположения от север бул.“Христо Смирненски“. Видно от същата скица имотът, граничещ от изток с имот пл.№3930 по КП от 1956г., а именно имот пл.№3927 по този план попада изцяло в отреждането за път/пътна връзка/.Видно от този скица, на която са нанесени върху основата на РП от 1983г. с улична регулация границите на имотите по действащия към 1983г. КП от 1956г. е, че в имот пл.№3930 е имало извършено впоследствие попълване на КП с нанасянето на изградените в този имот постройки - множество /според условните знаци по плана/ паянтови жилищни, масивни жилищни, полумасивни жилищни и паянтови стопански постройки, както и е имало попълване на граници в плана, вътре в самия имот пл.№3930/с хоризонтални линии/ като са обособени общо 5 имота, без обаче да се нанесени самостоятелни номера. Регулационният план от 1983г. е бил действащ до приемането на ПУП-ПРЗ от 2017г. в обхвата на нов кв.62, 25 м.р. на града и улична регулация между осови точки, съобразен с уличната регулация на бул.“Христо Смирненски“ по ПУП-ПУР от 2012г. на

ж.к.“Изгрев“ и ОУП на града.

През 1988г. за територията е одобрен КП-комбинирана скица №3 към СТЕ, на която е показан и РП от 1983г., както и процесният имот. По него първоначално не са нанесени самостоятелни имоти, извън имот пл.№150, разположен свободно в северозападната част на района около вятърната мелница, с начин на трайно ползване-за ресторант с озеленяване, при липсващи други съседни имоти, като са извършвани попълвания впоследствие, а именно имот пл.№151/стар имот пл.№3931, попадащ южно под имот пл.№3930 по КП от 1956г./ с площ от 2 169 кв.м., който е попълнен след реституция с решение на кмета на ОБЩ. от 16.07.1992г. по реда на ЗВСВНОИ по ЗТСУ, ЗПИНМ и др./отчужден 1985г. за мероприятие - „Ресторант с озеленяване“, което не е изпълнено/.Видно от тази скица, сградите, които са били нанесени по плана от 1956г. в имот пл.№3930 не заснети като съществуващи към 1988г. с изключение на две сгради в най-западната му част, не са заснети и границите на обособените по-малки имоти, вътре в имот пл.№3930.

С решение от 24.04.2000г. по адм.д.№438/99г. по описа на ВОС/л.163 от делото на ВОС/, образувано по жалбата на А.И.Р. и Г.А.Н./нейна майка/, двете и като наследници на И. А.Н., против отказа на кмета на ОБЩ. с решение №1400/24.03.1993г. по чл.4 от ЗВСВНОИ по ЗТСУ, ЗПИНМ и др. да отмени отчуждаването и да възстанови собствеността върху недвижим имот, находящ се в гр.Варна, м.“Франга дере“, представляващ дворно място, бивш имот пл.№3927, отчужден със заповед №1244/15.05.1975г. на ИК на ГНС Варна за мероприятие „обходен път „Прилеп“-„Христо Смирненски“, след като е прието, че мероприятието е изпълнено, но от имота е останала свободна незасегнатата площ от 330 кв.м. и лице 40м., която може да се обособи в самостоятелен парцел, е отменено отчуждаването за тази част и е възстановена собствеността върху 330/740 ид.ч. от имот пл.№3927, целият с площ от 740 кв.м. А.Р./с фамилия А. преди брака/ се е легитимирила като собственик към момента на отчуждаване с договор за дарение, обективиран в н.а.№58/25.06.1971г./л.192 от делото на ВОС/, с който нейният баща И. А.Н. ѝ е дарил лозе с площ от 350 кв.м., находящо се в гр.Варна, м.“Франга дере“/при Вятърната мелница/, при съседи: И. П., М. К., И. Л. и д-р Р., заедно със застроения в него къшк. Праводателят И. А. се е легитимирал като собственик с н.а.№167/65г.

Както се изложи, имот пл.№3927 по КП от 1956г. /целият с площ от 1 788 кв.м., записан първоначално в РЛ на наследници на С.Н.Д./, граничи от западната си страна с имот пл.№3930.Отчужден е от наследниците на С. Д./И. А., А. И. А., П. и Д. А., С. К., Я. Н. Д., Н. М. Н. и др., посочени от в.л./Видно от скица №1 и скица №2 към СТЕ и скицата, приложена на л.210 от делото на ВОС, е, че с почти цялата си площ имотът попада в улична регулация, отреден за път, за което и мероприятие е бил отчужден през 1975г. и което е изпълнено, като е останала свободна, незасегната от мероприятието част в западния му край, за която е извършено възстановяване на собственост. През 2003г .е извършен въвод във владение на реституираната част от пл.№3927 съгласно протокол от 14.04.2003г./л.164 от делото на ВОС/, а през 2007г. е извършено попълване на действащия към 2007г. КП от 1988г. с имот пл. №1430, записан на А.И.Р. и Г.А.Н./както и на Р. Д. П. и Д. Д. А., наследници на Д. А., наследник на С. Д./, с площ по този план след попълването 383 кв.м., което попълването е извършено въз основа на горесцитираното решение на ВОС от 2000г. за реституция.

Със заповед №1439/27.06.1980г. по чл.95 от ЗТСУ/отм./л.141 от делото на ВОС/ на председателя на ИК на ГНС Варна е отчужден недвижим имот с адрес гр.Варна, ул.“Прилеп“№66, 25 п.р. на гр.Варна, представляващ имот пл. №3930Б, собственост на М. Т. И. и И. Т. И., живущи в гр.Варна, ул.“Прилеп“№66, за предвидено по застроителния и регулационен план мероприятие-Ресторант и озеленяване, 25 п.р.Лицата М.И., Т.И. и дъщерята на М.И.-Й. Д. са обезщетени с жилища, видно от представените заповеди по чл.100 от ЗТСУ/отм./л.137-140 от делото на ВОС/.Съгласно от оценителния протокол от 20.06.1980г. Т. са се легитимирали като собственици с н.а. №144/59г., н.а.№877/70г. и удостоверение за наследници и удостоверение за отказ от наследство. От тях са отчуждени дворно място от 132 кв.м. и дворно място от 129, 50 кв.м./общо 261, 50 кв.м./, както и масивна жилищна сграда, построена 1958г. и полумасивна жилищна сграда, построена 1968г./т.е. сгради, изградени след заснемането на КП от 1956г./.

В допуснатата при настоящото разглеждане на делото от въззивна инстанция СТЕ от 23.02.2022г., в изпълнение дадени указания в решение №60124/03.11.2021г., постановено по гр.д.№954/21г. по описа на ВКС, I гр.о., в.л. Ж.Б. е описал предоставените му от ОБЩ., отдел „Общинска собственост“ графични данни по плановите в обхвата на имоти пл.№3929 и

пл.№3930 по КП от 1956г. и текстови данни за извършените отчуждавания. Същите са както следва: 1/ за имот пл.№3930Б е описана цитираната заповед №1439/27.06.1980г. по чл.95 от ЗТСУ/отм./ на председателя на ИК на ГНС Варна и заповедите по чл.100 от ЗТСУ/отм./ във връзка с предоставените в обезщетение недвижими имоти; 2/ за имот пл.№3930А/част/ е посочена отчуждителна заповед №1440/27.06.1980г. на председателя на ИК на ГНС Варна и съставен АДС №103/08.12.1980г. за площ от 265 кв.м., както и заповедите по чл.100 от ЗТСУ/отм./ във връзка с предоставените в обезщетение недвижими имоти и оценителен протокол; 3/ за имот пл. №3930В е посочена отчуждителна заповед №1445/27.06.1980г. на председателя на ИК на ГНС Варна и съставен АДС №104/08.12.1980г. за площ от 150 кв.м., както и заповедите по чл.100 от ЗТСУ/отм./ във връзка с предоставените в обезщетение недвижими имоти и оценителен протокол; 4/ за имот пл.№3930Г е посочена отчуждителна заповед №1444/27.06.1980г. на председателя на ИК на ГНС Варна, за 367 кв.м., както и заповедите по чл.100 от ЗТСУ/отм./ във връзка с предоставените в обезщетение недвижими имоти и оценителен протокол; 5/ за имот пл.№3930Д/част/ е посочена отчуждителна заповед №1443/27.06.1980г. на председателя на ИК на ГНС Варна, за 290 кв.м., както и заповедите по чл.100 от ЗТСУ/отм./ във връзка с предоставените в обезщетение недвижими имоти и оценителен протокол; 6/ за имот пл.№3930Е е посочена отчуждителна заповед №1442/27.06.1980г. на председателя на ИК на ГНС Варна, АДС №102/08.12.1980г. за площ от 237 кв.м. както и заповедите по чл.100 от ЗТСУ/отм./ във връзка с предоставените в обезщетение недвижими имоти и оценителен протокол. При съвкупния анализ на тези данни и представените по делото отчуждителни преписки се установява, че с отчуждителни заповеди по чл.95 от ЗТСУ/отм./, всички от една дата и с поредни номера, са били отчуждени за предвидено по действащия към 1980г. РП благоустройствено мероприятие - „Ресторант и озеленяване, 25 п.р.“ недвижими имоти, всички с посочен адм.адрес гр.Варна, ул.“Прилеп“№66, съставляващи части от имот пл.№3930 по КП от 1956г./с нанесени граници по платното на КП от 1956г., но без обозначаване с отделни букви/, за което отчуждаване правоимащите лица са били обезщетявани с жилища. Предвид така установеното и съдът не кредитира заключението на СТЕ от 23.02.2022г. в частта му, съгласно която тези имоти са с неустановено положение на терен, т.к. в преписката по делото липсват графични

данни.Северната част от процесния имот с площ от 156 кв.м. е отчуждена със заповед по чл.95 от ЗТСУ /отм./ 1975г. за предвидено по РП мероприятие „обходен път ул.“Прилеп“-ул.“Христо Смирнески“

След отчуждаването през 1980г. и събаряне на сградите по последващия КП, одобрен 1988г., първоначално имотът в голямата си част попада в територия без номер/терен с незатворен контур/ в рамките на общия терен с отреждане „Ресторант с озеленяване“ по РП от 1983г. и едва след извършване на реституционни процедури в рамките му е започнало нанасяне на самостоятелни имоти. Няма данни обаче за проведена реституция по реда на ЗВСВНОИ по ЗТСУ, ЗПИНМ и др. касателно имотите, съставляващи части от имот пл.№3930 по КП от 1956г., както и за южната част на имот пл.№3929, попадаща в улична регулация и отчуждена за път, които попадат в границите на процесния имот.

При действащ РП от 1983г. през 2008г. е одобрен последващия за територията КП и това са КKKP, одобрени със заповед от 14.10.2008г.На комбинирана скица №4 към СТЕ от 01.06.2020г. е показано първоначалното заснемане по КKKP. Видно от същата е, че теренът, отреден за „Ресторант с озеленяване“ е обособен като ПИ с идентификатор 10135.2553.31 с площ от 4 647 кв.м. Извън тази площ са обособени ПИ с идентификатор 10135.2553.33 с площ от 2 171 кв.м./представляващ реституирания имот пл.№3931 по КП от 1956г. и пл.№151 по КП от 1988г., нанесен след реституцията през 1992г./, както и ПИ идентификатор 10135.2553.32 с площ от 334 кв.м., записан в КР на ОБЩ., така и ПИ с идентификатор 10135.2553.31.С първата промяна на КKKP, извършена със заповед от 02.11.2015г., показана на комбинира скица №5, площта на ПИ с идентификатор 10135.2553.31 се намалява на 4 267 кв.м., т.к. се обособява в източната му част ПИ с идентификатор 10135.2553.1918 с площ от 379 кв.м. Последният е обособен за реституираните на А.И.Р. и Г.А.Н. през 2000г. по реда на ЗВСВНОИ по ЗТСУ, ЗПИНМ и др. ид.ч. от недвижим имот, като в РЛ след промяната от 2015г. този имот е записан като съсобствен между ОБЩ. и А.Р.и Г.Н..

При така действащата КKKP с изменението от 2015г., е одобрен за територията със заповед №283/04.10.2017г./л.153 от делото на ВОС/ нов подробен устройствен план за регулация и застрояване - ПУП-ПРЗ за кв.62 по плана на 25 м.р. на гр.Варна и улична регулация между посочените в

заповедта осови точки, представляващ изменение на РП за УПИ „Ресторант с озеленяване“, одобрен със заповед №130/06.07.1983г., така, както е показано на скицата със съответни цветове в графичната част на заповедта/л.31 от делото на ВОС/. Съгласно СТЕ този ПУП-ПРЗ е влязъл в сила на 31.10.2017г. и е действащ понастоящем за територията. Видно от скицата към заповедта за ПИ 10135.2553.31/с площ по КК от 4267 кв.м./ се отрежда УПИ I-31 с площ от 2 211 кв.м.-за смесено застояване и озеленяване, за ПИ 10135.2553.33/с площ по КК от 2 171 кв.м./ се отрежда УПИ II-33 с площ от 1 795 кв.м.-за жилищно строителство и озеленяване, за ПИ 10135.2553.32/с площ по КК от 334 кв.м./ се отрежда УПИ III-32 с площ от 277 кв.м.-за жилищно строителство и озеленяване и за ПИ 10135.2553.1918 /с площ по КК от 379 кв.м./ се отрежда УПИ IV-1918 с площ от 314 кв.м.-за жилищно строителство и озеленяване. Всички останали площи от съответните ПИ /2056+376+57+65кв.м./ са предвидени за улична регулация - за улица между посочените в заповедта осови точки. Заповедта е по чл.16 от ЗУТ, като с нея се определят необходимите площи за изграждане на техническа инфраструктура-публична собственост, и съгласно чл.16, ал.6 от ЗУТ от датата на влизане в сила на плана собствениците на ПИ придобиват собствеността върху новообразуваните с плана урегулирани поземлени имоти, а общината придобива собствеността върху отстъпените ѝ части по чл.16, ал.1 от ЗУТ. Съгласно чл.16, ал.4 от ЗУТ в случаите по ал.1 на всеки собственик на недвижим имот общината определя равностоен урегулиран имот/имоти/, като се съобразява с местоположението на имотите в местността, но не и с точните им кадастрални граници, а на осн. чл.16, ал.6 от ЗУТ за всеки отделен урегулиран поземлен имот кметът на общината или упълномощено от него лице издава заповед с точно индивидуализиране на имота.Така за ПИ 10135.2553.1918, който според изменението на КKKP от 2015г. се намира източно от процесния имот/там, където е попадал имот пл. №3927 по КП от 1956г., част от който е реституиран 2000г./, се отрежда УПИ IV-1918, попадащ западно от процесния имот.Заповедта по чл.16, ал.4 от ЗУТ за този имот е от 16.01.2018г./л.161 от делото на ВОС/. Границите на новообразуваните УПИ по заповедта са посочени на комбинирана скица №6 към СТЕ. След одобряване на ПУП-ПРЗ е извършено ново изменение на КKKP, действащо и понастоящем, като за УПИ I-31 с площ от 2 211 кв.м. е обособен процесният ПИ с идентификатор 10135.2553.1932 с площ от

2 211кв.м., за УПИ II-33 с площ от 1 795 кв.м. е обособен ПИ с идентификатор 10135.2553.1933 с площ от 1 795 кв.м., за УПИ III-32 с площ от 277 кв.м. е обособен ПИ с идентификатор 10135.2553.1934 с площ от 277 кв.м. и за УПИ IV-1918 с площ от 314 кв.м. е обособен ПИ с идентификатор 10135.2553.1935 с площ от 314 кв.м., като видно от посочените площи и граници и съгласно СТЕ от 01.06.2020г. границите по ПУП-ПРЗ понастоящем изцяло съвпадат с тези по КKKP след последното ѝ изменение. През 2019г. ОБЩ. е продала с договор от 15.05.2019г. по реда на чл.35, ал.1 от ЗОС на „Юнион инвестмънт“ООД ПИ с идентификатор 10135.2553.1934 и изградената в него сграда, и също през 2019г. с договор по реда на чл.36, ал.1, т.2 от ЗОС на А.Р. собствените си ид.ч. от ПИ с идентификатор 10135.2553.1935.

Видно от гореустановеното процесният недвижим имот с идентификатор 10135.2553.1932 съставлява за площта си от 1 530 кв.м. част от отчуждените части от имот пл.№3930 по КП от 1956г. за предвиденото по РП мероприятие - „Ресторант с озеленяване“, за които не е проведено реституционно производство, за частта от 256 кв.м. част от отчуждения имот пл.№3927 по КП от 1956г. за предвидено по РП мероприятие - „Обходен път“/който отчасти е реституиран, но след влизане в сила на заповедта по чл.16 от ЗУТ от 2017г., имаща отчуждително действие, тази част е придобита отново от ОБЩ./, част от 400 кв.м. от отчуждения имот пл.№3929 по КП от 1956г. за предвидено по РП мероприятие - „Обходен път“, за който също не е предвидено реституционно производство и част от 25 кв.м. в северозападния край, попадаща в улична регулация.Частите, отчуждени при действието на ЗТСУ за предвидени по съответните действащи тогава подробни устройствени планове благоустройствени мероприятия, са били собственост на държавата. Съгласно разпоредбата на §7, ал.1, т.3 от ЗМСМА, обн.ДВ, бр.77/91г., с влизане в сила на този закон преминават в собственост на общините и следните държавни имоти: незастроени парцели и имоти в селищните територии, предназначени за жилищно строителство, обществени, благоустройствени и комунални мероприятия, придобити чрез отчуждително производство, с изключение на подлежащите на връщане на предишните им собственици. Ако и да е имало части от имот пл.№3930, за които да е можело да се проведе реституционно производство/касаещи неизпълненото мероприятие „Ресторант с озеленяване“/, такова не е проведено. Съгласно §

42 от ПЗР на ЗИДЗОС, обн.ДВ, бр.96/99г., застроените и незастроените парцели и имоти - частна държавна собственост, отредени за жилищно строителство и за обществени и благоустройствени мероприятия на общините, съгласно предвижданията на действащите към датата на влизането в сила на този закон подробни градоустройствени планове, преминават в собственост на общините. Поради наличието на посочените предпоставки ОБЩ. е придобила собственост по силата на закона. Предвид разпоредбата на чл. §1 от ЗД на ЗС, обн.ДВ, бр.46/06г., ако и да е осъществявана фактическа власт с намерение за своене от ищцата върху процесния недвижим имот, частна общинска собственост, с начало на владението от м.04.2000г. и продължаващо към датата на подаване на исковата молба /което не се установява безпротиворечиво от показанията на разпитаните по делото свидетели, доколкото наблюденията на първия свидетел са спорадични - общо 2 пъти е виждал ищцата, а преминавал с колата си покрай имота до 2008г., а според втория свидетел, имащ наблюдения от 2005г., от повече от 2-3 години ищцата не живее в гр.Варна, т.е. владението е прекъснато за срок повече от 6 месеца, като и имотът не е ограден с изключение на една страна и е пустеещ/съгласно СТЕ имотът не е ограден според границите по КККР, които и има едва от 2018г., след ПУП-ПРЗ от 2017г., в източната си част съставлява неограден и неизползван скат, затревен и залесен, от югозападната си част е ограден, но заедно с площта на имот №10135.2553.1933 и се ползва от лицата, владеещи този имот, в северната си част има ограда от телена мрежа/, то с оглед приложението на нормата до 08.03.2022г., давността не е текла. Не е осъществявана фактическа власт с намерение за своене в изискуемия 10 годишен период по чл.79, ал.1 от ЗС, която да може да доведе до придобиване на собственост чрез давностно владение. По изложените съображения и следва да се приеме, че ОБЩ. понастоящем продължава да се легитимира като собственик на процесния недвижим имот.

Предвид достигането до различни изводи с тези на първоинстанционния съд, обжалваното решение следва да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което предявеният иск бъде отхвърлен. Въззивната страна, ответник по иска, претендира присъждане на разноски, което следва да бъде уважено. На осн. чл.78, ал.3 от ГПК и чл.294, ал.2 от ГПК въззиваемата следва да бъде осъдена да заплати на ОБЩ.: като разноски за първа инстанция сумата от 1 100лв. /800лв. - възнаграждение за в.л. и 300лв. -

юрисконсултско възнаграждение/, като разноси за първото разглеждане на делото от въззивна инстанция сумата от 921, 29лв. /621, 29лв. - д.т. и 300лв. - юрисконсултско възнаграждение/, като разноси за ВКС сумата от 951, 29лв. /651, 29лв. - д.т. и 300лв. - юрисконсултско възнаграждение/ и като разноси за настоящото разглеждане на делото от въззивна инстанция сумата от 650лв./350лв.-възнаграждение за в.л. и 300лв. - юрисконсултско възнаграждение, определено от съда в размерите по чл.25, ал.1 от НЗПП/ или общо сумата от 3 622, 58лв.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №260097/15.07.2020г., постановено по гр.д.№1507/19г. по описа на ВОС, гр.о., и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявения от М. К. Х., ЕГН *****, адрес гр.Варна, ул."Роза"№21, против ОБЩ. иск с пр.осн. чл.124, ал.1 от ГПК за приемане за установено, че Община Варна не е собственик на недвижим имот, находящ в гр.Варна, представляващ по действащите КККР, одобрени със заповед № РД-18-92/14.10.2008г. на АГКК, ПИ с идентификатор 10135.2553.1932 с площ от 2 211 кв.м., при граници: ПИ с идентификатори 10135.2553.1935, 10135.2553.1934, 10135.2553.1933, 10135.2553.30, 10135.2553.34, 10135.2551.545, а по действащ ПУП-ПРЗ, одобрен 2017г., представляващ УПИ I-31, кв.62 по плана на 25 м.р. на гр.Варна, с площ от 2 211 кв.м., при граници УПИ II-33, УПИ III-32, УПИ IV-1918, път и път.

ОСЪЖДА М. К. Х., ЕГН *****, адрес гр.Варна, ул."Роза"№21, да заплати на ОБЩ. сумата от 3 622, 58лв., представляваща съдебно-деловодни разноси, сторени пред първа, въззивна и касационна инстанция, на осн. чл.78, ал.3 и ал.8 от ГПК и чл.294, ал.2 от ГПК.

Решението подлежи на касационно обжалване при условията на чл.280, ал.1 и ал.2 от ГПК в едномесечен срок от връчването му на страните пред Върховен касационен съд.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____